

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/2095

z dnia 28 października 2022 r.

ustanawiające środki zapobiegające wprowadzeniu, zdomowieniu się i rozprzestrzenianiu na terytorium Unii organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) oraz uchylające decyzję 2012/138/UE

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i 2 oraz art. 41 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji wykonawczej Komisji 2012/138/UE⁽²⁾ przewidziano środki zapobiegające wprowadzeniu i rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) („określony agrofag”).
- (2) Ostatnie przypadki wystąpienia określonego agrofaga w niektórych państwach członkowskich oraz doświadczenia zdobyte podczas stosowania decyzji wykonawczej 2012/138/UE wskazują na potrzebę aktualizacji tych środków w celu zapewnienia bardziej ukierunkowanego podejścia do kontroli określonego agrofaga i ograniczenia jego występowania na terytorium Unii.
- (3) Art. 1 lit. a) decyzji wykonawczej 2012/138/UE zawiera wykaz określonych roślin będących żywicielami określonego agrofaga, na których stwierdzono obecność tego agrofaga na terytorium Unii. Rośliny te są objęte wymogami dotyczącymi wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii tego agrofaga oraz jego eliminowania lub ograniczenia jego rozprzestrzeniania.
- (4) Wymienione w wykazie określone rośliny nadal budzą obawy o charakterze fitosanitarnym. W związku z tym niniejsze rozporządzenie także powinno zawierać taki wykaz określonych roślin objętych odpowiednimi środkami. W związku ze stwierdzeniem obecności określonego agrofaga na roślinach *Vaccinium corymbosum*, *Melia* spp., *Ostrya* spp. i *Photinia* spp., a także z uwagi na fakt, że rośliny te są roślinami żywicielskimi dla tego określonego agrofaga, należy je dodać do tego wykazu.
- (5) Rośliny żywicielskie występujące na terytorium Unii, w szczególności rośliny *Acer* spp., *Aesculus hippocastanum*, *Alnus* spp., *Betula* spp., *Carpinus* spp., *Chaenomeles* spp., *Citrus* spp., *Cornus* spp., *Corylus* spp., *Cotoneaster* spp., *Crataegus* spp., *Cryptomeria* spp., *Fagus* spp., *Ficus* spp., *Hibiscus* spp., *Lagerstroemia* spp., *Malus* spp., *Melia* spp., *Morus* spp., *Ostrya* spp., *Parrotia* spp., *Photinia* spp., *Platanus* spp., *Populus* spp., *Prunus laurocerasus*, *Pyrus* spp., *Rosa* spp., *Salix* spp., *Ulmus* spp. i *Vaccinium corymbosum*, należy objąć corocznym nadzorem w celu zapewnienia, aby ich wykaz był aktualny i oparty na osiągnięciach techniki i rozwoju.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 23.11.2016, s. 4.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/138/UE z dnia 1 marca 2012 r. w sprawie środków nadzwyczajnych zapobiegających wprowadzeniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) (Dz.U. L 64 z 3.3.2012, s. 38).

- (6) Aby zapewnić lepszy ogólny wygląd występowania określonego agrofaga, państwa członkowskie powinny zintensyfikować coroczne kontrole tego występowania i zastosować metody zgodnie z najnowszymi informacjami naukowymi i technicznymi.
- (7) W celu zwalczania określonego agrofaga i zapobieżenia jego rozprzestrzenianiu się na terytorium Unii państwa członkowskie powinny ustanowić obszary wyznaczone, składające się ze strefy porażenia i strefy buforowej, oraz zastosować środki zwalczania. Strefa buforowa powinna mieć szerokość 2 km, ponieważ jest to wartość właściwa, biorąc pod uwagę zdolność określonego agrofaga do rozprzestrzeniania się.
- (8) Przy pojedynczych przypadkach występowania określonego agrofaga ustanowienie obszaru wyznaczonego nie powinno być jednak wymagane, jeżeli określony agrofag może zostać wyeliminowany z tych roślin, oraz jeżeli istnieją dowody potwierdzające, że porażenie tych roślin nastąpiło przed ich wprowadzeniem na dany obszar lub że jest to odosobniony przypadek i nie podejrzewa się, że dojdzie do zadomowienia się. Jest to najbardziej proporcjonalne podejście, o ile kontrole występowania przeprowadzone na danym obszarze potwierdzą brak obecności określonego agrofaga.
- (9) Na niektórych obszarach Unii zwalczanie określonego agrofaga nie jest już możliwe. Dane państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość zastosowania środków ograniczających rozprzestrzenianie tego agrofaga na tych obszarach zamiast środków zwalczania. Środki te powinny być mniej rygorystyczne niż środki zwalczania, ale powinny zapewnić podejście oparte na starannej kontroli występowania i podejmowanie większej liczby działań zabezpieczających, głównie w odpowiednich strefach buforowych, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałą część terytorium Unii.
- (10) Państwa członkowskie powinny zgłosić Komisji i pozostałym państwom członkowskim każdy wyznaczony obszar do celów ograniczenia rozprzestrzeniania, który mają zamiar wytyczyć lub zmienić, aby Komisja mogła uzyskać ogólny rozprzestrzeniania się określonego agrofaga na terytorium Unii oraz aby mogła dokonać przeglądu niniejszego rozporządzenia i włączyć ten obszar do wykazu wyznaczonych obszarów do celów ograniczenia rozprzestrzeniania.
- (11) W celu zapewnienia natychmiastowego usunięcia porażonych roślin i zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga na pozostałym terytorium Unii kontrola stref buforowych powinna odbywać się co roku w najbardziej odpowiednim okresie danego roku i z wystarczającą intensywnością, z uwzględnieniem możliwości dalszego monitorowania przez właściwe organy roślin żywicielskich w strefach porażenia w celu ograniczenia ich rozprzestrzeniania się.
- (12) Prawdopodobieństwo porażenia określonym agrofagiem jest większe w przypadku gatunków roślin uznawanych za podatne na określonego agrofaga wykrytego na obszarze wyznaczonym, które były uprawiane przez co najmniej część swojego życia na tym obszarze wyznaczonym lub były przemieszczane przez taki obszar. W związku z tym uzasadnione jest ustanowienie wymogów szczególnych dotyczących przemieszczania na terytorium Unii wyłącznie w odniesieniu do określonych roślin.
- (13) W celu ułatwienia handlu przy jednoczesnej ochronie zdrowia roślin wprowadzanych na terytorium Unii roślinom żywicielskim pochodzącym z państwa trzeciego, w którym ten agrofag nie występuje, towarzyszyć powinno świadectwo fitosanitarne zawierające dodatkową deklarację, w której stwierdza się, że państwo to jest wolne od określonego agrofaga.
- (14) W celu zapewnienia, by rośliny żywicielskie wprowadzane na terytorium Unii z obszarów państw trzecich, na których stwierdzono występowanie określonego agrofaga, były wolne od określonego agrofaga, wymogi dotyczące ich wprowadzania na terytorium Unii powinny być podobne do wymogów określonych dla przemieszczania określonych roślin pochodzących z obszarów wyznaczonych.
- (15) W świetle najnowszych dowodów naukowych i technicznych należy również zintensyfikować działania związane z kontrolą występowania prowadzone przez państwa trzecie w celu potwierdzenia nieobecności określonego agrofaga na obszarach ich terytorium lub na stanowiskach produkcji zatwierdzonych na potrzeby wywozu na terytorium Unii.
- (16) Należy ustanowić przepisy dotyczące urzędowych kontroli przemieszczania określonych roślin poza obszary wyznaczone do pozostałej części terytorium Unii oraz wprowadzania na terytorium Unii roślin żywicielskich z państw trzecich.
- (17) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2012/138/UE.

- (18) W odniesieniu do działań związanych z kontrolą występowania przeprowadzanych na obszarach terytorium Unii, o których wiadomo, że nie występuje na nich określony agrofag, lub na obszarach lub stanowiskach produkcji w państwach trzecich, należy zapewnić państwom członkowskim i państwom trzecim wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie tych działań, tak aby zapewniały one wymagany poziom ufności statystycznej. W związku z tym wymogi dotyczące tych działań związanych z kontrolą występowania powinny być stosowane od dnia 1 stycznia 2025 r.
- (19) Przepisy dotyczące prowadzenia kontroli występowania na wyznaczonych obszarach w oparciu o dokument Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) pt. *General Guidelines for statistically sound and risk-based survey of plant pests* [Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin] ⁽³⁾ powinny obowiązywać od 1 stycznia 2025 r., aby zapewnić właściwym organom wystarczająco dużo czasu na zaplanowanie, przygotowanie projektu i przeznaczenie wystarczających środków na takie kontrole.
- (20) Przepisy dotyczące planów awaryjnych powinny obowiązywać od 1 sierpnia 2023 r., aby zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na przygotowanie tych planów.
- (21) Wymogi dotyczące wprowadzania określonych roślin na terytorium Unii z państw trzecich powinny obowiązywać od 1 lipca 2024 r., aby zapewnić państwom członkowskim, państwom trzecim i zainteresowanym podmiotom profesjonalnym wystarczająco dużo czasu na przygotowanie się do wdrożenia tych wymogów.
- (22) Należy dodatkowo ocenić ryzyko fitosanitarne związane z określonym agrofagiem dla terytorium Unii, ponieważ nadal należy określić pełen wykaz roślin żywicielskich na podstawie rozprzestrzenienia się tego agrofaga na terytorium Unii oraz na podstawie wszelkich dowodów technicznych i naukowych zgromadzonych w pozostałej części świata. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno obowiązywać do 31 grudnia 2029 r., aby umożliwić przeprowadzenie wspomnianej dodatkowej oceny i jej przeglądu.
- (23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się środki zapobiegające wprowadzeniu, zadomowieniu się i rozprzestrzenianiu na terytorium Unii organizmu *Anoplophora chinensis* (Forster) oraz środki mające na celu jego zwalczanie lub ograniczenie rozprzestrzeniania w przypadku stwierdzenia jego obecności na tym terytorium.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „określony agrofag” oznacza *Anoplophora chinensis* (Forster).
- 2) „określone rośliny” oznaczają rośliny do sadzenia, których średnica łodygi lub korzenia w najgrubszym miejscu wynosi przynajmniej 1 cm, następujących gatunków: *Acer* spp., *Aesculus hippocastanum*, *Alnus* spp., *Betula* spp., *Carpinus* spp., *Citrus* spp., *Cornus* spp., *Corylus* spp., *Cotoneaster* spp., *Crataegus* spp., *Fagus* spp., *Lagerstroemia* spp., *Malus* spp., *Melia* spp., *Ostrya* spp., *Photinia* spp., *Platanus* spp., *Populus* spp., *Prunus laurocerasus*, *Pyrus* spp., *Rosa* spp., *Salix* spp., *Ulmus* spp. i *Vaccinium corymbosum*;

⁽³⁾ EFSA, General Guidelines for statistically sound and risk-based survey of plant pests [Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin], 8 września 2020 r., doi:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

- 3) „miejsce produkcji” oznacza miejsce produkcji zgodnie z definicją podaną w międzynarodowych standardach środków fitosanitarnych FAO („ISPM”) nr 5 (*);
- 4) „rośliny żywicielskie” oznaczają rośliny do sadzenia, których średnica łodygi lub korzenia w najgrubszym miejscu wynosi przynajmniej 1 cm, następujących gatunków: *Acer* spp., *Aesculus hippocastanum*, *Alnus* spp., *Betula* spp., *Carpinus* spp., *Chaenomeles* spp., *Citrus* spp., *Cornus* spp., *Corylus* spp., *Cotoneaster* spp., *Crataegus* spp., *Cryptomeria* spp., *Fagus* spp., *Ficus* spp., *Hibiscus* spp., *Lagerstroemia* spp., *Malus* spp., *Melia* spp., *Morus* spp., *Ostrya* spp., *Parrotia* spp., *Photinia* spp., *Platanus* spp., *Populus* spp., *Prunus laurocerasus*, *Pyrus* spp., *Rosa* spp., *Salix* spp., *Ulmus* spp. i *Vaccinium corymbosum*;
- 5) „rośliny wskaźnikowe” oznaczają określone rośliny sadzone specjalnie w celu wspierania wczesnego wykrywania określonego agrofaga i wykorzystywane do celów nadzoru.

ROZDZIAŁ II

COROCZNE KONTROLE WYSTĘPOWANIA OKREŚLONEGO AGROFAGA I PLANY AWARYJNE

Artykuł 3

Kontrole występowania w odniesieniu do roślin żywicielskich w państwach członkowskich

1. Właściwe organy przeprowadzają coroczne, oparte na analizie ryzyka kontrole występujących na obszarach swoich terytoriów roślin żywicielskich, na których nie stwierdzono określonego agrofaga, pod kątem jego występowania.

Projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek w ramach tych kontroli pozwala na wykrycie – w danym państwie członkowskim i przy wystarczającym poziomie pewności – niskiego poziomu występowania porażonych roślin. Podstawę kontroli występowania stanowią Ogólne wytyczne dotyczące miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin wydane przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”).

2. Kontrole występowania przeprowadza się:

- a) na podstawie poziomu odnośnego ryzyka fitosanitarnego;
- b) w stosownych przypadkach na otwartej przestrzeni, jak również w szkółkach, centrach ogrodnich, ośrodkach handlu, na obszarach naturalnych i miejskich oraz w innych odpowiednich miejscach;
- c) w odpowiednim czasie w danym roku pod względem możliwości wykrycia określonego agrofaga, biorąc pod uwagę biologię tego agrofaga, występowanie i biologię roślin żywicielskich, a także informacje naukowe i techniczne, o których mowa w karcie kontroli występowania agrofaga *Anoplophora chinensis* ⁽³⁾ opracowanej przez Urząd.

3. Kontrole występowania polegają na:

- a) ocenie wizualnej roślin żywicielskich oraz
- b) w stosownych przypadkach pobieraniu próbek i badaniu roślin przeznaczonych do sadzenia.

W stosownych przypadkach jako uzupełnienie ocen wizualnych można wykorzystać specjalnie wyszkolone psy tropiące.

Artykuł 4

Plany awaryjne

1. Poza obowiązkami przewidzianymi w art. 25 rozporządzenia (UE) 2016/2031 każde państwo członkowskie opracowuje plan awaryjny, w którym określa działania, które należy podjąć na terytorium danego państwa członkowskiego, dotyczące:

- a) zwalczania określonego agrofaga, jak określono w art. 8;

(*) Przyjęte standardy (ISPM) – Międzynarodowa konwencja ochrony roślin (ippc.int).

(3) EFSA (Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności), 2020. Mapa pogładowa do celów kontroli występowania *Anoplophora chinensis* Publikacja dodatkowa EFSA 2020:EN-1825. Dostępna na stronie: <https://arcg.is/19HTyn>. Ostatnia aktualizacja: 24 marca 2020 r.

- b) przemieszczania określonych roślin na terytorium Unii, jak określono w art. 10;
  - c) kontroli urzędowych, które mają być przeprowadzane w odniesieniu do przemieszczania określonych roślin na terytorium Unii i przemieszczania roślin żywicielskich do Unii, jak określono w art. 10 i 11.
  - d) minimalnych zasobów, które mają być udostępniane, i procedur udostępniania tych dodatkowych zasobów w przypadku podejrzenia lub potwierdzenia występowania określonego agrofaga;
  - e) zasad określających procedury identyfikacji właścicieli roślin, które mają zostać usunięte, w celu powiadomienia o nakaże usunięcia oraz w celu uzyskania dostępu do obiektów prywatnych.
2. Państwa członkowskie aktualizują swoje plany awaryjne, stosownie do przypadku, do dnia 31 grudnia każdego roku.

ROZDZIAŁ III

WYZNACZONE OBSZARY

Artykuł 5

Ustanowienie wyznaczonych obszarów

1. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga dane państwo członkowskie niezwłocznie ustanawia wyznaczony obszar obejmujący:
  - a) strefę, w której występują porażone rośliny oraz wszystkie określone rośliny narażone na porażenie w promieniu 100 m wokół porażonych roślin („strefa porażenia”);
  - b) strefę buforową o szerokości co najmniej dwóch kilometrów wokół granic strefy porażenia.
2. Wytyczenie wyznaczonego obszaru oparte jest na podstawach naukowych, biologii określonego agrofaga, stopniu porażenia, szczególnym rozmieszczeniu roślin żywicielskich na danym obszarze oraz dowodach wskazujących na zadowolenie się określonego agrofaga.
3. W celu zastosowania środków zwalczania, o których mowa w art. 8, oraz, w przypadku gdy właściwy organ stwierdza, że zwalczenie określonego agrofaga jest możliwe, biorąc pod uwagę okoliczności wystąpienia, takie jak jego skala i miejsce, stopień porażenia lub liczba i rozmieszczenie roślin żywicielskich, szerokość strefy buforowej można zmniejszyć do nie mniej niż jednego kilometra.
4. Do celów zastosowania środków zwalczania, o których mowa w art. 9, strefa buforowa ma szerokość co najmniej 4 km.

Szerokość strefy buforowej można zmniejszyć do nie mniej niż 2 km, biorąc pod uwagę okoliczności wystąpienia, takie jak jego skala i miejsce, stopień porażenia lub liczba i rozmieszczenie roślin żywicielskich.

5. W przypadku urzędowego potwierdzenia występowania określonego agrofaga w strefie buforowej obszaru wyznaczonego do celów ograniczenia rozprzestrzeniania tego agrofaga zastosowanie mają art. 17 i 18 rozporządzenia (UE) 2016/2031.

Artykuł 6

Odstępstwa od ustanawiania obszarów wyznaczonych

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 właściwe organy mogą podjąć decyzję o nieustanawianiu wyznaczonego obszaru, jeżeli spełnione są następujące warunki:
  - a) istnieją dowody na to, że określony agrofag został wprowadzony na ten obszar z roślinami, na których stwierdzono występowanie tego agrofaga, a rośliny te zostały porażone przed ich wprowadzeniem na dany obszar, lub jest to odosobniony przypadek i nie podejrzewa się, że dojdzie do zadowolenia się oraz

- b) upewniono się – na podstawie wyników specjalnego dochodzenia i zastosowanych środków zwalczania – że nie doszło do zadomowienia się określonego agrofaga oraz że rozprzestrzenianie się i udane rozmnażanie określonego agrofaga nie jest możliwe ze względu na jego biologię.
2. W przypadku gdy właściwy organ korzysta z odstępstwa przewidzianego w ust. 1:
- niezwłocznie wprowadza środki zapewniające szybkie zwalczanie określonego agrofaga i wykluczenie możliwości jego rozprzestrzenienia się;
  - przez co najmniej jeden cykl życia określonego agrofaga i dodatkowo jeden rok, tj. przez co najmniej cztery kolejne lata, regularnie i intensywnie monitoruje obszar o szerokości co najmniej 1 km wokół porażonych roślin lub miejsca, w którym wykryto określonego agrofaga, a co najmniej przez pierwszy rok robi to regularnie i intensywnie;
  - dokonuje zniszczenia wszelkiego porażonego materiału roślinnego;
  - identyfikuje pochodzenie porażenia i roślin związanych z danym porażeniem w takim stopniu, w jakim jest to możliwe, oraz bada te rośliny pod kątem wszelkich oznak porażenia, w tym w drodze ukierunkowanego pobierania próbek roślin prowadzącego do ich zniszczenia.
  - podnosi świadomość społeczną na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem; oraz
  - stosuje wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczania określonego agrofaga, z uwzględnieniem standardu ISPM nr 9 ⁽⁶⁾ i z zastosowaniem zintegrowanego podejścia zgodnie z zasadami określonymi w standardzie ISPM nr 14 ⁽⁷⁾.

Artykuł 7

Zniesienie wyznaczenia

1. Jeżeli na podstawie kontroli występowania, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. h), przez co najmniej jeden cykl życia określonego agrofaga i dodatkowo jeden rok, tj. przez nie mniej niż przez cztery kolejne lata, nie stwierdzi się na wyznaczonym obszarze występowania określonego agrofaga, wyznaczenie to można znieść.

Do celów ustępu pierwszego dokładna długość cyklu życia określonego agrofaga zależy od dowodów, które są dostępne dla danego obszaru lub podobnej strefy klimatycznej.

2. Wyznaczenie może również zostać zniesione, w przypadku gdy spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 1.

ROZDZIAŁ IV

ŚRODKI ZWALCZANIA I ŚRODKI OGRANICZAJĄCE ROZPRZESTRZENIANIE

Artykuł 8

Środki zwalczania

1. Na obszarach wyznaczonych do celów zwalczania właściwe organy wprowadzają wszystkie następujące środki:
- natychmiastowe wycinanie roślin porażonych i roślin, które mogą być porażone, oraz całkowite usuwanie ich korzeni;
  - natychmiastowe wycinanie wszystkich określonych roślin i usuwanie ich korzeni w promieniu 100 m wokół porażonych roślin oraz badanie tych określonych roślin pod kątem wszelkich oznak porażenia, z wyjątkiem przypadków, w których porażone rośliny wykryto poza okresem lotu określonego agrofaga, kiedy to wycinanie i usuwanie przeprowadza się w okresie przed rozpoczęciem kolejnego okresu lotu;

⁽⁶⁾ Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

⁽⁷⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

- c) usuwanie, badanie i bezpieczne unieszkodliwianie roślin wyciętych zgodnie z lit. a) i b) oraz ich korzeni; stosowanie wszelkich niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga w trakcie wycinania i po jego zakończeniu;
- d) zakaz wszelkiego przemieszczenia potencjalnie porażonego materiału z wyznaczonego obszaru;
- e) badanie pochodzenia porażenia dzięki identyfikacji roślin w możliwie jak najszerszym zakresie oraz badanie tych roślin pod kątem wszelkich oznak porażenia, w tym ukierunkowane pobieranie próbek roślin prowadzące do ich zniszczenia;
- f) w stosownych przypadkach zastąpienie określonych roślin innymi gatunkami, które nie są podatne na porażenie;
- g) zakaz sadzenia nowych określonych roślin na otwartej przestrzeni na obszarze, o którym mowa w lit. b), z wyjątkiem miejsc produkcji, o których mowa w art. 10 ust. 1;
- h) kontrole roślin żywicielskich na wyznaczonym obszarze, przeprowadzane zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3, ze zwróceniem szczególnej uwagi na strefę buforową, pod kątem występowania określonego agrofaga i z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, ukierunkowanego pobierania próbek roślin prowadzącego do ich zniszczenia przez właściwy organ i ze wskazaniem liczby próbek w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 13 ust. 1;
- i) w przypadku roślin wskaźnikowych rośliny te poddawane są kontroli co najmniej raz w miesiącu, a najpóźniej po dwóch latach są one badane i niszczone;
- j) podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem, środków wprowadzonych w celu zapobiegania jego wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii, w tym warunków dotyczących przemieszczania określonych roślin z wyznaczonego obszaru;
- k) w stosownych przypadkach, specjalne środki w celu zaradzenia szczególnym problemom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią zwalczanie, w szczególności problemom związanym z dostępnością i odpowiednią likwidacją wszystkich roślin porażonych lub u których podejrzewa się porażenie, bez względu na ich lokalizację, publiczną lub prywatną własność, osoby lub podmioty za nie odpowiedzialne;
- l) wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do zwalczania określonego agrofaga, z uwzględnieniem międzynarodowego standardu środków fitosanitarnych („ISPM”) nr 9 ⁽⁸⁾ i z zastosowaniem podejścia systemowego zgodnie z zasadami określonymi w ISPM nr 14 ⁽⁹⁾.

W przypadku akapitu pierwszego lit. a), jeżeli nie ma możliwości usunięcia głęboko osadzonych pniaków i korzeni powierzchniowych, należy je usunąć do wysokości nie mniejszej niż 40 cm poniżej poziomu powierzchni lub przykryć materiałem zabezpieczonym przed dostępem owadów.

Kontrole, o których mowa w ust. 1 lit. h), są bardziej intensywne w porównaniu z kontrolami, o których mowa w art. 3.

Kontrole w strefie buforowej opierają się na ogólnych wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek stosowany w strefie buforowej są w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania porażonych roślin wynoszący 1 %.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy lit. b), w przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że wycinanie jest niewłaściwe w przypadku ograniczonej liczby pojedynczych roślin ze względu na ich szczególną wartość społeczną, kulturową lub środowiskową, rośliny te poddaje się comiesięcznemu indywidualnemu badaniu pod kątem wszelkich oznak porażenia i stosuje się środki stanowiące alternatywę dla wycinania, które zapewniają wysoki poziom ochrony, w celu zapobieżenia możliwemu rozprzestrzenianiu się określonego agrofaga z tych roślin.

Powody takiego stwierdzenia i zastosowane w jego wyniku środki przedstawia się Komisji w sprawozdaniu na podstawie art. 13.

⁽⁸⁾ Wytyczne odnośnie do programów zwalczania agrofaga – standard referencyjny ISPM nr 9 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 15 grudnia 2011 r.

⁽⁹⁾ Zastosowanie zintegrowanych środków w systemowym podejściu do zarządzania ryzykiem związanym z agrofagiem – standard referencyjny ISPM nr 14 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym. Opublikowano: 8 stycznia 2014 r.

Artykuł 9

Środki ograniczające rozprzestrzenianie

1. Jeżeli wyniki kontroli, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. h), w ciągu więcej niż czterech kolejnych lat potwierdzą występowanie określonego agrofaga na danym obszarze i istnieją dowody na to, że zwalczenie określonego agrofaga nie jest już możliwe, właściwe organy mogą ograniczyć środki do ograniczenia rozprzestrzeniania się tego określonego agrofaga.

Na obszarach wyznaczonych do celów ograniczenia rozprzestrzeniania właściwe organy wprowadzają następujące środki:

- a) niezwłoczne rozpoczęcie wycinania porażonych roślin oraz roślin wykazujących oznaki spowodowane przez określonego agrofaga oraz całkowitego wycięcia ich korzeni, a także zakończenie wszystkich działań w terminie przed rozpoczęciem kolejnego okresu lotu;
- b) usuwanie, badanie i unieszkodliwianie wyciętych roślin oraz ich korzeni przy zachowaniu niezbędnych środków ostrożności, aby uniknąć rozprzestrzeniania się określonego agrofaga po zakończeniu wycinania;
- c) zakaz wszelkiego przemieszczenia potencjalnie porażonego materiału z wyznaczonego obszaru;
- d) w stosownych przypadkach zastąpienie określonych roślin innymi roślinami nienarażonymi;
- e) zakaz sadzenia nowych określonych roślin na otwartej przestrzeni w strefie porażenia, z wyjątkiem miejsc produkcji, o których mowa w art. 10 ust. 1;
- f) kontrole roślin żywicielskich w strefie buforowej pod kątem występowania określonego agrofaga, przeprowadzane zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3, w odpowiednim czasie, w tym, w stosownych przypadkach, ukierunkowane pobieranie próbek roślin prowadzące do ich zniszczenia;
- g) w przypadku wykorzystywania roślin wskaźnikowych rośliny te poddawane są kontroli co najmniej raz w miesiącu, a najpóźniej po dwóch latach są one badane i niszczone;
- h) podnoszenie świadomości społecznej na temat zagrożeń związanych z określonym agrofagiem, środków wprowadzonych w celu zapobiegania jego wprowadzaniu do Unii i rozprzestrzenianiu się w Unii, w tym warunków dotyczących przemieszczania określonych roślin z wyznaczonego obszaru ustanowionego zgodnie z art. 5;
- i) w stosownych przypadkach, specjalne środki w celu zaradzenia szczególnym problemom lub komplikacjom, co do których można mieć uzasadnione obawy, że uniemożliwią, utrudnią lub opóźnią ograniczanie rozprzestrzeniania agrofaga, w szczególności problemom związanym z dostępnością i odpowiednią wycinką i niszczeniem wszystkich roślin porażonych lub u których podejrzewa się porażenie, bez względu na ich lokalizację, własność lub osoby za nie odpowiedzialne;
- j) wszelkie inne środki, które mogą przyczynić się do ograniczenia rozprzestrzeniania się określonego agrofaga.

W przypadku akapitu drugiego lit. a), jeżeli nie ma możliwości usunięcia głęboko osadzonych pniaków i korzeni powierzchniowych, należy je ściąć do wysokości co najmniej 40 cm poniżej poziomu powierzchni lub przykryć materiałem zabezpieczającym przed owadami.

Kontrole, o których mowa w akapicie drugim lit. f) są bardziej intensywne w porównaniu z kontrolami, o których mowa w art. 3.

Kontrole te opierają się na ogólnych wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a stosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek są w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania porażonych roślin wynoszący 1 %.

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim każdy obszar wyznaczony do celów ograniczenia występowania, który mają zamiar wytyczyć lub zmienić.

ROZDZIAŁ V

PRZEMIESZCZANIE NA TERYTORIUM UNII

Artykuł 10

Przemieszczanie na terytorium Unii

1. Określone rośliny pochodzące z wyznaczonych obszarów ustanowionych zgodnie z art. 5 można przemieszczać z wyznaczonych obszarów i ze stref porażenia do stref buforowych wyłącznie wówczas, gdy towarzyszy im paszport roślin przygotowany i wydany zgodnie z art. 78–95 rozporządzenia (UE) 2016/2031, oraz gdy były uprawiane przez okres co najmniej dwóch lat poprzedzających przemieszczenie lub – w przypadku roślin młodszych niż dwa lata – były stale uprawiane w miejscu produkcji, które spełnia wszystkie następujące wymogi:

- a) jest zarejestrowane zgodnie z art. 65 rozporządzenia (UE) 2016/2031;
- b) co najmniej dwa razy w roku było poddawane kontrolom urzędowym pod kątem jakichkolwiek oznak występowania określonego agrofaga, przeprowadzanym w odpowiednim czasie, i nie wykryto żadnych takich oznak;
- c) znajduje się na wyznaczonym obszarze, na którym corocznie w odpowiednim czasie w promieniu co najmniej jednego kilometra wokół tego miejsca przeprowadzono kontrole urzędowe pod kątem występowania lub oznak występowania określonego agrofaga, i nie stwierdzono występowania określonego agrofaga ani oznak jego występowania, oraz na którym rośliny hodowano w miejscu:
  - (i) zabezpieczonym fizycznie przed wprowadzeniem określonego agrofaga
lub
  - (ii) w którym stosowane są odpowiednie zabiegi profilaktyczne lub
  - (iii) w którym w odniesieniu do każdej partii określonych roślin przed przemieszczeniem przeprowadza się ukierunkowane pobieranie próbek roślin prowadzące do ich zniszczenia;

Kontrole, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), obejmują ukierunkowane pobieranie próbek roślin prowadzące do ich zniszczenia w odniesieniu do korzeni i łodyg roślin. Wielkość próbki pobranej do kontroli powinna umożliwiać przynajmniej wykrycie 1 % stopnia porażenia przy 99 % poziomie ufności.

Ukierunkowane pobieranie próbek roślin prowadzące do ich zniszczenia, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), przeprowadza się na poziomie wyznaczonym w tabeli w załączniku II.

Kontrole, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), opierają się na ogólnych wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a stosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek są w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania porażonych roślin wynoszący 1 %.

Hodowane w miejscu produkcji podkładki spełniające wszystkie wymogi określone w akapicie pierwszym, mogą być szczepione zrazami, które nie były uprawiane zgodnie z warunkami określonymi w akapicie pierwszym, ale których średnica w najgrubszym miejscu nie przekracza 1 cm.

2. Określone rośliny, które nie pochodzą z wyznaczonych obszarów, ale zostały wprowadzone do miejsca produkcji na takich obszarach, mogą być przemieszczane na terytorium Unii wyłącznie pod warunkiem że to miejsce produkcji spełnia wymogi określone w ust. 1 akapit pierwszy lit. c), i wyłącznie wówczas, gdy roślinom tym towarzyszy paszport roślin, o którym mowa w ust. 1.

3. Określone rośliny przywożone z państw trzecich, co do których wiadomo, że występuje w nich określony agrofag, zgodnie z rozdziałem VI, można przemieszczać na terytorium Unii jedynie, jeśli posiadają paszport roślin, o którym mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ VI

WPROWADZENIE NA TERYTORIUM UNII OKREŚLONYCH ROŚLIN POCHODZĄCYCH Z PAŃSTWA TRZECIEGO

Artykuł 11

Rośliny pochodzące z państwa trzeciego, o którym wiadomo, że nie występuje w nim określony agrofag

Określone rośliny pochodzące z państwa trzeciego, o którym wiadomo, że nie występuje w nim określony agrofag, mogą być wprowadzane na terytorium Unii jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) krajowa organizacja ochrony roślin danego państwa trzeciego powiadomiła Komisję na piśmie, że określony agrofag nie występuje w tym państwie oraz
- b) roślinom żywicielskim towarzyszy świadectwo fitosanitarne, w którym w rubryce „deklaracja dodatkowa” podaje się, że określony agrofag nie występuje w danym państwie trzecim.

Artykuł 12

Określone rośliny pochodzące z państw trzecich, o których wiadomo, że występuje w nich określony agrofag

1. Określonym roślinom pochodzącym z państw trzecich, o których wiadomo, że występuje w nich określony agrofag, towarzyszy świadectwo fitosanitarne zawierające w rubryce „Dodatkowa deklaracja”, jedno z następujących oświadczeń:

- a) rośliny te były stale uprawiane w miejscu produkcji zarejestrowanym i kontrolowanym przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia oraz położonym na obszarach wolnych od agrofagów, ustanowionych przez tę organizację zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych i na podstawie urzędowych kontroli występowania;
- b) rośliny te były uprawiane przez okres co najmniej dwóch lat przed wywozem – lub w przypadku roślin młodszych niż dwa lata były stale uprawiane – w miejscu produkcji:
  - (i) które uznano za wolne od określonych agrofagów zgodnie z międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych;
  - (ii) które jest zarejestrowane i nadzorowane przez krajową organizację ochrony roślin w państwie pochodzenia;
  - (iii) które co najmniej dwa razy w roku było poddawane kontrolom urzędowym pod kątem wszelkich oznak występowania określonego agrofaga, przeprowadzanym w odpowiednim czasie, i nie wykryto żadnych oznak występowania tego organizmu oraz
  - (iv) w którym rośliny te były uprawiane w miejscu:
    - zabezpieczonym fizycznie przed wprowadzeniem określonego agrofaga lub
    - na którym stosowane są odpowiednie zabiegi profilaktyczne i jest ono otoczone strefą buforową o szerokości co najmniej 1 km, w której co roku w odpowiednim czasie przeprowadza się urzędowe kontrole występowania; oraz
  - (v) które bezpośrednio przed wywozem przesyłki roślin poddano urzędowej inspekcji pod kątem występowania określonego agrofaga, w szczególności na korzeniach i łodygach, w tym z zastosowaniem ukierunkowanego pobierania próbek roślin prowadzącego do ich zniszczenia lub
- c) rośliny te wyhodowano z podkładek, które spełniają wymogi, o których mowa w lit. b), z wszczepionymi zrazami, które spełniają następujące wymagania:
  - (i) w chwili wywozu średnica wszczepionych zrazów w najgrubszym miejscu nie przekracza 1 cm; oraz
  - (ii) szczepione rośliny zostały poddane kontroli zgodnie z lit. b) ppkt (iii);

Nazwę obszaru wolnego od agrofagów, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), podaje się w rubryce „miejsce pochodzenia”.

Kontrole występowania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), opierały się na ogólnych wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, natomiast zastosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek były w stanie określić, przy wystarczającym poziomie ufności, niski poziom występowania porażonych roślin.

Kontrole występowania, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) pkt (iv) tiret drugie, opierały się na ogólnych wytycznych Urzędu dotyczących miarodajnych pod względem statystycznym i opartych na analizie ryzyka kontroli występowania agrofagów roślin, a stosowane projekt kontroli występowania i plan pobierania próbek były w stanie określić, przy poziomie ufności wynoszącym co najmniej 95 %, poziom występowania porażonych roślin wynoszący 1 %. W przypadku stwierdzenia oznak występowania określonego agrofaga zastosowano niezwłocznie środki zwalczania w celu uwolnienia strefy buforowej od tego agrofaga.

Wielkość próbki pobranej do kontroli, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b) pkt (v), powinna umożliwiać przynajmniej wykrycie 1 % stopnia porażenia przy 99 % poziomie ufności.

2. Określone rośliny wprowadzone na terytorium Unii zgodnie z ust. 1 poddaje się kontroli w miejscu wprowadzenia lub w zatwierdzonych punktach kontroli.

Stosowane metody kontroli mają na celu wykrycie wszelkich oznak występowania określonego agrofaga, w szczególności na korzeniach i łodygach, i obejmują ukierunkowane pobieranie próbek roślin prowadzące do ich zniszczenia. Wielkość próbki pobranej do kontroli powinna umożliwiać przynajmniej wykrycie 1 % stopnia porażenia przy 99 % poziomie ufności, z uwzględnieniem standardu ISPM nr 31 ⁽¹⁰⁾.

3. Ukierunkowane pobieranie próbek roślin prowadzące do ich zniszczenia, o którym mowa w niniejszym artykule, przeprowadza się na poziomie wyznaczonym w tabeli w załączniku II:

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 13

Sprawozdawczość na temat środków

Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji i pozostałym państwom członkowskim sprawozdanie dotyczące środków wprowadzonych w poprzednim roku na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz dotyczące efektów środków przewidzianych w art. 3–9.

Wyniki kontroli występowania przeprowadzonych na podstawie art. 8 i 9 przedstawia się Komisji przy użyciu jednego z formularzy określonych w załączniku I.

Artykuł 14

Zgodność

Jeżeli jest to konieczne w celu zachowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskie uchylają lub zmieniają środki, które przyjęły w celu ochrony swojego terytorium przed wprowadzeniem i rozprzestrzenieniem się określonego agrofaga. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o uchyleniu lub zmianie tych środków.

⁽¹⁰⁾ Metodologia pobierania próbek z przesyłek – standard referencyjny ISPM nr 31 sekretariatu Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Rzym.

*Artykuł 15***Uchylenie**

Decyzja wykonawcza 2012/138/UE traci moc, z wyjątkiem jej art. 2, art. 3 i załącznika I, które uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2024 r.

*Artykuł 16***Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Art. 11 i 12, z wyjątkiem art. 12 ust. 1 akapit trzeci i czwarty, stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Art. 4 stosuje się od dnia 1 sierpnia 2023 r.

Następujące przepisy stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.:

- a) art. 3 ust. 1 akapit drugi;
- b) art. 8 ust. 1 akapit czwarty;
- c) art. 9 ust. 1 akapit piąty;
- d) art. 10 ust. 1 akapit czwarty;
- e) art. 12 ust. 1 akapity trzeci i czwarty.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2029 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 października 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIKI

Wzory formularzy na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania na obszarach wyznaczonych, przeprowadzonych na podstawie art. 8 i 9

CZĘŚĆ A

1. Wzór formularza na potrzeby przekazywania wyników corocznych kontroli występowania

1. Opis OW		2. Początkowa wielkość OW (ha)	3. Wielkość OW po aktualizacji (ha)	4. Podejście	5. Strefa	6. Miejsca przeprowadzenia kontroli występowania		7. Zidentyfikowane obszary ryzyka	8. Skontrolowane obszary ryzyka	9. Materiał roślinny/towar	10. Wykaz gatunków roślin żywicelskich	11. Terminy	12. Szczegóły kontroli występowania									13. Liczba poddanych analizie próbek wykazujących objawy:				14. Liczba poddanych analizie próbek niewykazujących objawów:				15. Numer powiadomienia o pojawie agrofagów przekazanego, w stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1715		16. Uwagi			
						Opis	Liczba						A	B	C	D	E	F	G	H	I												i	ii	iii

2. Instrukcje dotyczące sposobu wypełniania wzoru formularza

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części B niniejszego załącznika.

- Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.
- Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.
- Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.
- Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać niezbędną liczbę wierszy.
- Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając niezbędną liczbę wierszy: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SB, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SP, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.
- Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając (przynajmniej) jedną z następujących pozycji w opisie:
1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny):
    - 1.1. grunty (orne, pastwisko);
    - 1.2. sad/winnica;
    - 1.3. szkółka;
    - 1.4. las;
  2. na otwartej przestrzeni (inne):
    - 2.1. ogród prywatny;
    - 2.2. miejsca publiczne;
    - 2.3. obszar ochrony;
    - 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony;
    - 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
  3. warunki zamknięte fizycznie:
    - 3.1. szklarnia;
    - 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia;
    - 3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia;
    - 3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).
- Kolumna 7: należy wskazać obszary ryzyka rozpoznane na podstawie biologii danego agrofaga/danych agrofagów, obecności roślin żywicielskich, warunków ekoklimatycznych oraz zagrożonych lokalizacji.
- Kolumna 8: należy wskazać obszary ryzyka uwzględnione w kontroli występowania, spośród tych określonych w kolumnie 7.

2. Instrukcje dotyczące sposobu wypełniania wzoru formularza

Jeżeli wypełniono niniejszy formularz, nie należy wypełniać formularza w części A niniejszego załącznika.

Należy wyjaśnić założenia leżące u podstaw projektu kontroli występowania według pojedynczych agrofagów. Podsumowanie i uzasadnienie:

- populacja docelowa, jednostka epidemiologiczna i jednostki kontrolne;
- metody wykrywania i czułości metody;
- czynniki ryzyka wskazujące poziomy ryzyka i odpowiadające im ryzyko względne oraz odsetek populacji roślin żywicielskich.

Kolumna 1: należy podać nazwę obszaru geograficznego, numer pojawu agrofaga lub wszelkie informacje umożliwiające zidentyfikowanie tego obszaru wyznaczonego (OW) oraz datę jego ustanowienia.

Kolumna 2: należy podać wielkość OW przed rozpoczęciem kontroli występowania.

Kolumna 3: należy podać wielkość OW po kontroli występowania.

Kolumna 4: należy wskazać podejście: zwalczanie lub ograniczanie rozprzestrzeniania. W zależności od liczby OW przypadającej na agrofaga i zastosowanego na nich podejścia należy dodać niezbędną liczbę wierszy.

Kolumna 5: należy wskazać strefę OW, w której przeprowadzono kontrolę występowania, dodając niezbędną liczbę wierszy: strefa porażenia (SP) lub strefa buforowa (SB) – w oddzielnych wierszach. W stosownych przypadkach wskazać obszar SB, na którym przeprowadzono kontrolę występowania (np. ostatnie 20 km przylegające do SP, wokół szkółek itp.), w oddzielnych wierszach.

Kolumna 6: należy podać liczbę i opis miejsc, w których prowadzone są kontrole występowania, wybierając (przynajmniej) jedną z następujących pozycji w opisie:

1. na otwartej przestrzeni (obszar produkcyjny):
  - 1.1. grunty (orne, pastwisko);
  - 1.2. sad/winnica;
  - 1.3. szkółka;
  - 1.4. las;
2. na otwartej przestrzeni (inne):
  - 2.1. prywatne ogrody;
  - 2.2. miejsca publiczne;
  - 2.3. obszar ochrony;
  - 2.4. rośliny dzikie na obszarach innych niż obszary ochrony;
  - 2.5. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny, tereny podmokłe, sieć nawadniająca i odwadniająca itp.);
3. warunki zamknięte fizycznie:
  - 3.1. szklarnia;
  - 3.2. miejsce prywatne inne niż szklarnia;

3.3. miejsce publiczne inne niż szklarnia;

3.4. inne, z dokładnym określeniem danego przypadku (np. centrum ogrodnicze, obiekty komercyjne korzystające z drewnianego materiału opakowaniowego, przemysł drzewny).

- Kolumna 7: należy wskazać miesiące w danym roku, w których przeprowadzono kontrole występowania.
- Kolumna 8: należy wskazać wybraną populację docelową, podając odpowiednio wykaz gatunków/rodzajów żywicielskich i obszar. Populację docelową definiuje się jako zbiór jednostek kontrolnych. Jej wielkość jest określana zwykle na potrzeby użytków rolnych w hektarach, ale mogą to być działki, pola, szklarnie itp. Należy uzasadnić swój wybór w podstawowych założeniach. Należy wskazać jednostki kontrolne objęte kontrolą występowania. „Jednostka kontrolna” oznacza rośliny, części roślin, towary, materiały, wektory agrofagów, które zostały poddane ocenie w celu zidentyfikowania i wykrycia agrofagów.
- Kolumna 9: Należy wskazać poddane kontroli występowania jednostki epidemiologiczne wraz z ich opisem i jednostką miary. „Jednostka epidemiologiczna” oznacza jednorodny obszar, na którym interakcje między agrofagiem, roślinami żywicielskimi oraz czynnikami i warunkami abiotycznymi i biotycznymi doprowadziłyby do tej samej sytuacji epidemiologicznej w przypadku wystąpienia agrofaga. Jednostki epidemiologiczne są elementami podziału populacji docelowej, które są jednorodne pod względem epidemiologii i obejmują co najmniej jedną roślinę żywicielską. W niektórych przypadkach cała populacja żywicielska w danym regionie/na danym obszarze/w danym państwie może zostać określona jako jednostka epidemiologiczna. Mogą to być regiony NUTS, obszary miejskie, lasy, ogrody różane lub gospodarstwa rolne bądź hektary. Wybór jednostek epidemiologicznych musi być uzasadniony odnośnie do podstawowych założeń.
- Kolumna 10: należy wskazać metody stosowane podczas kontroli występowania, w tym liczbę czynności wykonanych w każdym przypadku, w zależności od szczególnych wymagań prawnych dotyczących każdego z agrofagów. Wskazać „brak”, kiedy informacje w określonej kolumnie nie są dostępne.
- Kolumna 11: Należy podać szacunkową ocenę skuteczności pobierania próbek. Skuteczność pobierania próbek oznacza prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny. W przypadku wektorów jest to skuteczność metody pod względem wychwycenia wektora dodatniego, gdy wektor taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania. W przypadku gleby jest to skuteczność wyboru próbki gleby zawierającej agrofaga, gdy agrofag taki jest obecny na obszarze objętym kontrolą występowania.
- Kolumna 12: „Czułość metody” oznacza prawdopodobieństwo prawidłowego wykrycia występowania agrofaga w ramach danej metody. Czułość metody definiowana jest jako prawdopodobieństwo, że test na rzeczywiście dodatnim żywicielu da wynik dodatni. Wartość tę uzyskuje się przez pomnożenie wartości określającej skuteczność pobierania próbek (tj. prawdopodobieństwo wyboru zakażonych części zakażonej rośliny) przez wartość określającą czułość diagnostyczną (uzyskaną na podstawie ocen wizualnych lub badania laboratoryjnego wykorzystywanego w procesie identyfikacji).
- Kolumna 13: należy podać czynniki ryzyka w różnych wierszach, wypełniając tyle wierszy, ile jest konieczne. Dla każdego czynnika ryzyka należy wskazać poziom ryzyka i odpowiadające mu ryzyko względne oraz udział populacji żywicielskiej.
- Kolumna B: należy podać szczegóły kontroli występowania w zależności od szczególnych wymogów prawnych dotyczących każdego agrofaga. Jeżeli informacje z danej kolumny nie mają zastosowania, należy wpisać „Nie dotyczy”. Informacje, które należy przedstawić w tych kolumnach, są związane z informacjami zawartymi w kolumnie 10 „Metody wykrywania”.
- Kolumna 18: należy wskazać liczbę miejsc, w których założono pułapki, jeżeli liczba ta różni się od liczby pułapek (kolumna 17) (np. ta sama pułapka jest wykorzystywana w różnych miejscach).
- Kolumna 21: Należy wskazać liczbę próbek, w przypadku których stwierdzono wynik dodatni lub ujemny lub w przypadku których wynik nie został określony. Próbkę „nieokreślone” to poddane analizie próbki, w przypadku których – z powodu różnych czynników (np. próbka poniżej poziomu wykrywalności, próbka nieprzetworzona – niezidentyfikowana, próbka stara) – nie uzyskano żadnych wyników.
- Kolumna 22: należy wskazać powiadomienia o pojawie agrofagów w roku, w którym przeprowadzono kontrolę występowania. Nie ma potrzeby podawania numeru powiadomienia o pojawie agrofagów, jeżeli właściwy organ uznał, że ustalenie jest jednym z przypadków, o których mowa w art. 14 ust. 2, art. 15 ust. 2 lub art. 16 rozporządzenia (UE) 2016/2031. W tym przypadku należy wskazać powód niepodawania tych informacji w kolumnie 25 („Uwagi”).
- Kolumna 23: należy wskazać czułość kontroli występowania zgodnie z ISPM 31. Tę wartość osiągniętego poziomu ufności w odniesieniu do niewystępowania agrofaga oblicza się na podstawie przeprowadzonych badań (lub pobranych próbek), biorąc pod uwagę czułość metody i szacowane nasilenie.
- Kolumna 24: Należy wskazać szacowane nasilenie na podstawie szacunków przed kontrolą występowania dotyczących prawdopodobnego rzeczywistego nasilenia agrofaga na danym polu. Szacowane nasilenie określa się jako cel kontroli występowania i odpowiada ono kompromisowi, który ustalają osoby zarządzające ryzykiem pomiędzy ryzykiem wystąpienia agrofaga a zasobami dostępnymi na potrzeby kontroli występowania. Zazwyczaj na potrzeby kontroli wykrywającej przyjmuje się wartość równą 1 %.

ZAŁĄCZNIK II

Poziomy pobierania próbek roślin prowadzącego do ich zniszczenia

Liczba roślin w partii	Poziomy pobierania próbek roślin prowadzącego do ich zniszczenia (liczba roślin przeznaczonych do ścięcia)
1–4 500	10 % wielkości partii
> 4 500	450